

Intentionsrapport angående forsøget

"No"-Biting the Hand that Feeds You

Forsøgets hovedspørgsmål:

Hvad med at sige "nej"?

Kontaktoplysninger på den forsøgsansvarlige:

Jon Hoff

Søllerødgade 21, 2. th.

2200 København N

Mobil: 29806512

Mail: jonandreashoff@gmail.com.

Navne og faglig baggrund på de medvirkende i forsøget:

Patric Lindström. Freelance danser uddannet fra Folkwang University of Arts i Essen, Tyskland.

Nadia Bounenni. Afgangsstuderende på dans og koreografi ved Den Danske Scenekunstscole.

Jon Hoff. Freelance danser og koreograf. Uddannet fra Den Danske Scenekunstscole.

For detaljer vedrørende de medvirkendes faglige baggrund, se vedhæftede CV'er.

Tidsplan for forsøget:

Vi ønsker at undersøge vores emne over en treugers periode, i ugerne 38,39,40 eller 46,47,48.

Hvorfra kommer ideen til forsøget?

Jeg oplever personligt at nej er et svært ord for mig at sige, både privat og professionelt. Det har vækket min interesse for at undersøge om det måske er en tendens der finder sted på et samfundsmæssigt plan også og ikke kun er mit eget personlige problem.

Når jeg kigger nærmere på det danske samfund finder jeg at vi konstant stilles over for muligheder vi forventes at sige ja til: "Do you agree to the terms of condition?", "Vil du acceptere brugen af cookies?", "Vi regner med at folk vil sørge for at efterleve regerings påbud om at holde sig på behørig afstand af hinanden".

Derudover oplever jeg også at mange af os er opdraget til at sige "ja". Ikke kun til samfundets forventninger, men ja til sociale forventninger og andres ønsker. For at være den gode borger, den gode ven, den gode datter eller den gode søn. For ikke at skuffe, skabe dårlig stemning, skabe den ubekvemme situation hvor et samfund, en gruppe eller to menneskers behov og ønsker ikke stemmer overens.

Nej er et svært ord at få over sine læber. Men jeg oplever alligevel at kroppe, min egen som andres, siger fra lang tid før vi får sagt det ubekvemme ord; Det arbejdende folk får burn-out, elever går ned med stress på grund af studiet eller forventningen om perfektion fra de sociale medier.

Kroppe bliver overspændt, kollapser, skriger og bliver voldelig, slår og gør skade på andre eller sig selv. Ofte længe før ordet "nej" bliver sagt højt. Hvorfor er det ord så svært at få sagt?

Hvorfor ønsker jeg at undersøge netop dette spørgsmål?

Fordi jeg tror at emnet kan synliggøre en problematik der er gældende på et samfundsmæssigt plan. Jeg tror at der er en stort angst omkring det at sige nej og et lige så stort behov for at kunne sige det. Og kroppen siger alligevel fra selvom ordet ikke gør det.

De førnævnte eksempler er alle kropplige manifestationer af et nej, ofte som følge af at ordet ikke blev sagt eller kunne siges.

Jeg syntes det er interessant at undersøge disse kroppligheder for at blive klogere på hvorfor vi lever i et samfund der har gjort nej til noget vi nærmest ikke kan sige uden at føle os skamfulde eller forkerte. Endda i sådan en grad at vi hellere vil kollapse kropsligt og psykisk inden vi vil ytre de tre bokstaver N E J.

Jeg tror mange af os kender følelsen af at være bange for at sige nej til noget fordi det vil ødelægge den gode stemning. Hvorfor virker det som om at "ja" har en højere status og bliver associeret med åbenhed og velvillighed? Har denne frastødning af ordet nej skabt det vi kunne kalde "glemslen af et nej" og kan vi igennem en kunstneriske, kropslig proces lære os selv ordet på ny og måske blive klogere på værdien af det?

Hvad består forsøget i?

Jeg vil sammen med to andre dansere, undersøge ordet "nej" i forskellige afskygninger, kropsligt, fonetisk og psykologisk. Jeg ønsker at undersøge min antagelse om at vi som samfund hylder et "ja" og derfor glemmer at sige nej, ja nærmest glemmer at det er en mulighed.

Jeg vil inddrage teoretisk materiale der kan give os en forståelse for det samfund vi lever i. Derudover vil vi hente inspiration fra historiske eksempler på kollektiv modstand og herigennem forstår hvordan brugen af ordet "nej" kan have forbindelse til et politisk projekt der handler om at sige fra overfor styrende systemer.

Ved at undersøge og selv prøve at gennemgå nogle af de psykologiske og fysiske processer der er forbundet med at sige nej, vil vi kunne nærme os en kropslig oplevelse af hvad udøvelsen af nej kan gøre ved os og for os.

Hvilke teoretiske og praktiske erfaringer inden for mit forsøgsfelt læner jeg mig op ad?

Jeg ønsker at inddrage temaer og tanker fra kritisk teori og begrebet "Blackness", som det bruges i forlængelse af den tradition der kaldes "The Black Radical Tradition"¹

Derudover læner jeg mig op ad en pædagogisk overbevisning, der beretter hvordan vi som børn, i vores adfærdsudvikling, først lærer at udtrykke et nej, derefter et ja. Som en del af det undersøgende arbejde vil vi observere børn og deres behov for lære at udtrykke et nej.

¹ Kritisk teori er et begreb der inkluderer politiske såvel som filosofiske ideer og tanker der stiller spørgsmål til, konfronterer og kritiserer de strukturer og systemer der skaber det samfund vi lever i. "The Black Radical Tradition" er en systemkritisk linje der er opstået som følge af den transatlantiske slavehandel og har sine rødder i bevægelser som Black Panther. "Blackness" er et begreb der er opstået heraf og er en måde at tænke og handle imod de strukturer som dominere og tilgodeser specielt den vestlige verden og dens hvide befolkning. Tanker omkring oprør, modstand, solidaritet og fællesskab er sigende for denne gren af teori. Som led i den kunstneriske proces vil jeg involvere bøgerne; "Wretched and the Earth" af Franz Fanon, "Back to Black" af Kahinde Andrews og "Kærlighedens Gerninger" af Søren Kierkegaard.

Hvilke arbejdsmetoder har jeg tænkt at anvende?

I studiet vil arbejdet tage udgangspunkt i konkrete fysiske aktiviteter som at skubbe fra, gå/løbe væk, falde sammen og overspænding af muskelgrupper. Alt sammen kropsfysik brugt til at markere et nej. Vi vil også arbejde med rytmisk og gentagende ytring af selve ordet "nej". Hvordan påvirker et nej kroppen, ens egen og andres og hvilke måder har kroppen at sige nej på som måske er mindre åbenlyse?

Vi vil arbejde med uhensigtsmæssige og uskøn kropsfysik for at finde en bevægelseskvalitet der kan understøtte forståelsen af at den krop der siger nej, ikke altid er socialt accepteret i samfundet. Vi vil også arbejde med danseimprovisationer som en tilgangsmåde. Herigennem vil vi undersøge hvordan rammer og begrænsninger kan være med til at give en følelse af frihed og handlekraft.

Praktisk plan for forsøget:

Vi ønsker at arbejde 7 timer dagligt, mandag til fredag imellem kl 10 og 19.

Denne arbejdstid vil blive fordelt på warm-up, cool-down, fysisk undersøgelse, teoretisk input i form af tekster og film, samtaler og diskussion, os deltagere imellem.

Jeg ønsker også at vi i den ugentlige plan inkluderer det jeg vil kalde "field-work", hvor vi observerer os selv og andres brug af ordet nej, eller de kropsligheder vi associerer med det, i den offentlige sociale sfære. Det er også igennem disse undersøgelser ude af studiet, at vi vil observere børn i aldersgruppen 1 til 3 år og deres måde at udtrykke nej på, før-sprogligt. Til sidstnævnte har jeg allerede en aftale med en pædagog på en vuggestue i København, om at vi meget gerne må besøge dem i dette øjemed.

Har forsøget allerede et givent formål?

Igenom undersøgelsen kan vi måske nærme os en forståelse for hvorfor nej er blevet et ord der har forbindelse til negativitet og uønsket opførsel.

Hvem ved om vi ved at sige nej, netop kan finde ind til den form for uønskede opførsel der kan afstedkomme kunstnerisk kreativitet og nødvendigt undersøgende og kritisk scenekunst?

Forsøget har det mulige formål, at være afsæt til en fremtidig forestilling.

Har jeg ønsker om praktisk formidling af forsøget?

Jeg kunne tænke mig at vi to uger inde i forløbet afholdt 2-3 åbne visninger af vores undersøgelse. I forbindelse med disse, vil jeg ønske at have en dialog med de tilstedeværende omkring deres forhold til at sige nej.

Er der specifikke ønsker om formidling af den afsluttende skriftlige rapport?

Nej.